

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Radkiewicz

Protokolant: aplikant sędziowski M. S.

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. S.

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zwolnienie spod egzekucji

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 1200 zł (tysiąca dwustu złotych) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. w pozwie z dnia 30 sierpnia 2013 r. skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. w S. wniósł o zwolnienie od egzekucji udziału wynoszącego 49% w pojeździe marki F. (...) nr rej. (...), nr nadwozia (...), rok produkcji 2006, zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie T. S., a nadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu. Ponadto w pozwie zawarty był wniosek o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany, jako wierzyciel J. B., wszczął postępowanie egzekucyjne, w wyniku którego zajęty został samochód marki F. (...). Mimo, że (...) Bank S.A. w W. zwrócił się do (...) sp. z o.o. w S. o zwolnienie zajętego pojazdu spod egzekucji, pozwany nie złożył komornikowi wniosku w tym zakresie. Samochód stanowi tym czasem zabezpieczenie umowy kredytu zawartej pomiędzy J. B. na podstawie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z 3 sierpnia 2007 r. W oparciu o jej postanowienia powód objął 49% udziałów w samochodzie.

Do pozwu dołączono szereg dowodów z dokumentów m.in. kserokopię umowy kredytu i kserokopię umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie.

Postanowieniem z dnia 17 września 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie postanowił udzielić uprawnionemu zabezpieczenia roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego toczącego się pod sygnaturą KM 2216/13, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w niniejszej sprawie (k. 29-31). Po oddaleniu zażalenia pozwanego przez Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowienie uprawomocniło się w dniu 7 lutego 2014 r. (k. 63-68).

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 lipca 2014 r. pełnomocnik (...) sp. z o.o. w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa (k. 80-81).

(...) sp. z o.o. w S. zakwestionował roszczenie powódki co do zasady. Podniósł przy tym, że strona powodowa nie przedłożyła dokumentów potwierdzających, że umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie została zawarta ważnie i skutecznie, a w związku z tym, że (...) Bank S.A. w W. stał się współwłaścicielem pojazdu. Ponadto nie wykazano

prawidłowo i skutecznie, że wygaszono umowę, co wywoływałoby konsekwencje prawne, na które powołuje się powódka.

W dalszej kolejności strona pozwana podniosła, że roszczenia powódki są przedawnione, a zatem i roszczenie związane z zabezpieczeniem umowy są przedawnione.

Zarządzeniem z dnia 24 września 2014 r. Sąd zobowiązał powoda do złożenia w terminie 14 dni pisma przygotowawczego zawierającego odpowiedź na pismo pozwanego (k. 84).

W dniu 29 grudnia 2014 r. do Sądu wpłynęło pismo procesowe sporządzone przez osobę, która nie legitymowała się umocowaniem do działania w imieniu strony powodowej.

Kolejnym zarządzeniem z dnia 9 czerwca 2015 r. Sąd zobowiązał stronę powodową do wykazania, że osoba, która podpisała pismo z dnia 29 grudnia 2014 r. była umocowana do reprezentowania (...) Bank S.A. w W., w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pisma wraz z załącznikami (k. 108)

Wobec nie wykonania zobowiązania Sądu pismo zostało fizycznie zwrócone (k. 110).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. - Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi na wniosek wierzyciela (...) sp. z o.o. w S. egzekucję komorniczą względem dłużnika J. B.. W toku postępowania zajęto samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...), nr nadwozia (...), rok produkcji 2006.

Pismem z dnia 18 lipca 2013 r. komornik powiadomił (...) Bank S.A. w W. o zajęciu ruchomości dłużnika i o prawie żądania zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji.

Bezsporne, a nadto dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy KM 2216/16:

- protokół zajęcia ruchomości – k. 35,

- pismo komornika z 18.07.2013 r. – k. 36.

Pismem z dnia 31 lipca 2013 r. (...) Bank S.A. w W. wniósł do wierzyciela o zwolnienie spod zajęcia samochodu osobowego dłużnika podnosząc, że jest właścicielem pojazdu.

Bezsporne, a nadto dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy KM 2216/16:

- wniosek z 31.07.2013 r. – k. 46.

(...) sp. z o.o. w S., będący wierzycielem w postępowaniu egzekucyjnym, nie złożył komornikowi wniosku w przedmiocie zwolnienia zajętego pojazdu spod egzekucji.

Bezsporne.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako niewykazane podległo oddaleniu w całości.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 841 § 1 k.p.c., który stanowi, iż osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Z treści cytowanego przepisu wynika, iż aby skutecznie dochodzić zaspokojenia swojego roszczenia powód musi wykazać, że ma określone prawa względem przedmiotu zajętego w toku egzekucji. Prawem tym może być prawo własności ruchomości nabyte w drodze umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie zawartej pomiędzy kredytobiorcą a

bankiem. Będący wierzycielem dłużnika bank musi tym samym za pomocą dowodu wykazać istnienie tytułu prawnego, z którego wywodzi swoje roszczenie.

W niniejszym postępowaniu powód, przedłożył wraz z pozwem kserokopię zatytułowaną „Umowa kredytu nr (...)”, a nadto kserokopię „Umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie”. Ponadto strona powodowa nie wskazała, kto w imieniu (...) Bank S.A. w W. składał oświadczenia woli ujawnione w przedłożonej wraz z pozwem kserokopii. Złożone wraz z pozwem odbitki kserograficzne dokumentów były wystarczające do uprawdopodobnienia istnienia po stronie powoda wiarygodności i interesu w jego zabezpieczeniu. Kopia dokumentu jest bowiem zastępczym środkiem dowodu i stanowi wyjątek od zasady, zgodnie z którą wszystkie fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy powinny być udowodnione. Inaczej niż w przypadku dowodu, uprawdopodobnienie nie daje pewności co do prawdziwości uprawdopodobnianego faktu, a pozwala jedynie na uwiarygodnienie twierdzeń faktycznych strony. Zgodnie z art. 243 k.p.c. zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. Zatem przyznanie stronie powodowej zabezpieczenia roszczenia nie stanowiło jeszcze o udowodnieniu przez nią swojego żądania.

Koniecznym warunkiem uzyskania przez stronę powodową orzeczenia sądowego uwzględniającego zgłoszone w postępowaniu cywilnym roszczenie jest udowodnienie faktów prawotwórczych dotyczących podnoszonych twierdzeń. Jest to ogólna zasada prawa cywilnego wynikająca z treści przepisu art. 6 k.c., z którego wynika, iż ten kto powołując się na przysługujące mu prawo żąda określonego świadczenia od innej osoby jest obowiązany udowodnić fakty uzasadniające to żądanie (tak m.in. S. Dmowski w Komentarzu do kodeksu cywilnego, Księga pierwsza, Część ogólna, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1998 rok; K. Piasecki, Kodeks cywilny – Komentarz, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1978 rok; H. Dolecki, Ciężar dowodu w polskim procesie cywilnym, Wydawnictwo Prawnicze PWN, Warszawa 1998 rok; a także uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1961 roku, sygn. III PZP 24/69, OSNC 1970/5/76). Strona procesu musi zatem wykazać fakty przemawiające za zasadnością swego roszczenia. Obowiązek ten musi być wypełniony zwłaszcza wtedy, gdy strona przeciwna zaprzeczy okoliczności podnoszonej przez powoda.

Taka sytuacja miała miejsce w niniejszym postępowaniu. Strona pozwana zakwestionowała roszczenie powódki co do zasady. Zarzuciła też powódce, że ta nie przedłożyła dokumentów potwierdzających, iż umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie została zawarta ważnie i skutecznie, a w związku z tym, że (...) Bank S.A. w W. stał się współwłaścicielem pojazdu.

Niniejszy Sąd podziela ugruntowane już w orzecznictwie stanowisko, iż niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia nie jest dowodem z dokumentu i w oparciu o nią nie jest możliwe czynienie ustaleń faktycznych w sprawie (tak m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. II CSK 557/08, LEX nr 584200; w wyroku z dnia 14 lutego 2007 r., sygn. II CSK 406/06, LEX nr 453727; w wyroku z 10 lipca 2009 r., sygn. II CSK 71/09, LEX nr 584201, w wyroku z dnia 16 czerwca 2000 r., sygn. IV CKN 59/00, LEX nr 533122 oraz w postanowieniu z dnia 27 lutego 1997 r., sygn. III CKU 7/97, LEX nr 50764).

Wobec treści odpowiedzi na pozew zarządzeniem z dnia 24 września 2014 r. Sąd zobowiązał powoda do złożenia w terminie 14 dni pisma przygotowawczego zawierającego odpowiedź na pismo pozwanego (k. 84). Co prawda w dniu 29 grudnia 2014 r. do Sądu wpłynęła odpowiedź wraz z załączonymi do niej dokumentami, jednakże pismo to, z uwagi na nieusunięte, mimo wezwania, braki formalne, zostało skutecznie zwrócone wraz z załącznikami. W ten sposób składane dokumenty nie zostały zaliczone w poczet materiału dowodowego sprawy. Mimo dalszego trwania postępowania, aż do dnia wyrokowania, strona powodowa nie przedłożyła żadnych innych dowodów mających wykazać istnienie jej roszczenia.

W tym stanie rzeczy, wobec nie sprostania przez powoda ciężarowi dowodu powództwo o zwolnienie od egzekucji udziału wynoszącego 49% w pojeździe marki F. (...) nr rej. (...), nr nadwozia (...), rok produkcji 2006, zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie T. S. podlegało oddaleniu (pkt I wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. (pkt II wyroku). Na tej podstawie powódka, jako strona przegrywająca proces, obowiązana była zwrócić stronie pozwanej poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowej obrony jej praw. Do kosztów w tym zakresie zaliczało się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.200 zł, którego wysokość wynikała z § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej radcy prawnemu z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).